

til 3 Kr. pr. Dag. Herved bliver Forskellen paa Understøttelsen til Forsørgere og Ikke-Forsørgere 1 Kr., forudsat at Kasserne er i Stand til at opretholde Udbetalingen af 4 Kr. om Dagen til Forsørgere. Men er der nogen Rimelighed i med et ensartet Kontingent til Kasserne at gøre Understøttelsesforskellen saa stor som 1 Kr. om Dagen? Det er jo i alt Fald for Arbejdsløshedskassernes Vedkommende noget nyt, der først efterhaanden, i Krigsperioden, er kommet ind. I tidligere Tid, baade før Statsanerkendelsen og i adskillige Aar efter Statsanerkendelsen, kendte man kun det egentlig langt sundere Princip, at den arbejdende Mand forsikrede sig mod det Indtægtstab, han led ved Arbejdsløshed, og Arbejdsløshedskassen spurgte kun om hans Præmie og ikke med et eneste Ord om, hvorvidt han var Forsørger eller Ikke-Forsørger, og vil man endelig følge det rene Forsikringsprincip, er dette vel nok langt mere konsekvent. I alt Fald forekommer det mig, at man ikke kan gennemføre en Forskel af 1 Kr. om Dagen paa Understøttelsen til Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Det, man maaske sikrest opnaar ved denne Bestemmelse, hvis den fastholdes, er i Virkeligheden, at Kasserne tvinges til at nedsætte Understøttelsen ogsaa for Forsørgere; saa kan jo de kommunale Hjælpekasser og det offentlige saa meget hurtigere faa de arbejdsløse til Forsørgelse paa anden Maade for Restens Vedkommende.

I § 15, Stykke 4, er der forandret et Ord. Der stod nemlig, at Ministeren efter Samraad med Nævnet kunde „ændre“ Understøttelsessatserne; men her opdagede de to Nedskæringspartier, at der var et Ord, som kunde ændres til „nedsætte“, og saa gjaldt det naturligvis om ikke at lade denne Lejlighed gaa ubenyttet hen. Derfor har man foreslaaet Ordet forandret til „nedsætte“.

I samme Paragrafs Stykke 7 er der foretaget en tilsyneladende lille Ændring, idet Ordet „kan“ er ombyttet med Ordet „skal“. Medens man efter den første Affattelse kunde fastsætte i Kassernes Vedtægt, at naar en arbejdsløs havde Arbejde i 4 Dage i en Uge, skulde han ikke have Understøttelse, skal man nu fastsætte det i Kassernes Vedtægter. Men der staar ikke noget som helst om, hvilke Tilfælde denne Lovbestemmelse skal gælde. Drejer det sig om Arbejde paa nedsat Arbejdstid, hvor vedkommende Mand maaske arbejder 4 Dage i hver Uge, saa er denne Ændring maaske nok forsvarlig, men det er noget andet, hvis den ogsaa gælder de

Tilfælde, hvor en arbejdsløs har gaaet ledig i lang Tid og saa faar midlertidigt Arbejde. Han faar for Eksempel at vide fra et Arbejdsanvisningskontor: der er Arbejde til dig hos den og den Arbejdsgiver, og naar de 4 Dage er forbi, skal du ud og være arbejdsløs igen; er der saa den ringeste Mening i, at den Mand skal miste Understøttelsen for de 3 Dage, der er til Rest af Ugen? Vil man virkelig ved denne Bestemmelse drive det til, at den arbejdsløse i et saadant Tilfælde kan være interesseret i ikke at tage Arbejde? Lovforslaget indeholder ikke noget derom; det er just ikke noget Bevis paa, synes jeg, at de, der har foretaget Ændringen, har været sig klart bevidst, hvad det var, man ændrede; men det var jo Nedskæring, det var indskrænkende, og saa gælder det mindre om at undersøge, hvad det betyder. Blot man laver Bestemmelserne om, saa de bliver tilsyneladende mere indskrænkende, saa gør det intet, at man slaar en hel Del Principper i Stykker.

Saa er der den bekendte, eller jeg maa snarere sige berygtede, § 17, hvor det i Paragraffens første Stykke fastslaas, at Arbejdsløshedskasserne skal lukkes, saa snart der bliver Konflikt. Hvad betyder det? Ja, hvis der var Strejker, var det jo sin Sag, hvis man vilde sige: Naar Arbejderne selv erklærer Strejker, saa maa vi have Lov til at undersøge, hvor langt de Strejker rækker. Men her nævnes kun Konflikter, og nu er Arbejderne jo altid interesserede i at begrænse Konflikterne og gøre dem saa smaa som muligt, medens Arbejdsgiverne altid har været, altid er og altid vil vedblive at være interesserede i at udvide Konflikterne til det størst mulige Antal Mennesker. Man udleverer altsaa herved ganske Arbejdsløshedskasserne til Arbejdsgiverforeningens Lukning, og det kalder man fra de to Regeringspartiers Side at gøre Arbejdsløshedskasserne neutrale! Vi andre har en anden Forklaring paa det. Der har jo ikke hidtil været rettet nogen Kritik i B-Nævnet imod den Maade, hvorpaa Reglerne er blevet fulgt. De seneste Regler for Kassernes Lukning og Genaabning under Konflikter er udsendt den 24. November 1926. Et Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse har efter Forhandling med sin Organisation tiltraadt disse Regler. Der er altsaa ikke en Gang nogen Strid mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i Nævnet om, hvorledes de Regler, der blev udsendt den 24. Novem-